

ledes som de politiske Forhold ligger, være Venstre klart, at det paa Grund af Partiets Stilling i Landstinget har Ansvarret for, hvorledes Lovforslaget, naar det endelig gennemføres, kommer til at se ud.

Med Hensyn til den Del af Lovforslaget, som omfatter Bemyndigelsen for Kommunalbestyrelserne til at træffe Foranstaltninger, forekommer det mig, at man i alt væsentligt er enig i, at Opgaven maa stilles rummeligt, at den ikke kan specificeres alt for meget. Man har her paa et enkelt Punkt fundet det urigtigt, at Lovforslaget pegede paa en bestemt Opgave. Naar Lovforslaget peger paa en saadan bestemt Opgave, nemlig Ernæring til Børn, er det, fordi jeg har fundet, at her var en Opgave, som kunde stilles alle Kommuner i hele Landet uden Undtagelse. Hvis der er en anden Opgave, som med samme Gyldighed kan stilles alle Kommuner i Landet, vil jeg anbefale, at man ogsaa optager den og nævner den i Lovforslaget.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), som førte Ordet for Venstre, mente, det kunde være rigtigt i Lovforslaget at nævne visse Varer, for hvis Vedkommende Reguleringen kunde finde Sted. Jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt. Jeg har selv under Udarbejdelsen af Lovforslaget fjernet Varebetegnelse fra dettes Paragraffer og flyttet dem over i Bemærkningerne, fordi jeg finder det urigtigt at nævne dem i selve Lovforslaget, og fordi jeg med Hensyn til de enkelte Varegrupper tror, at Opgaven er saa forskelligartet, at det ikke er rigtigt at nævne dem; thi naar Bemyndigelsen til Kommunalbestyrelserne udtrykkes saaledes, at den angaar Foranstaltninger vedrørende Befolkningens Forsyning, omfatter dette jo ikke blot den direkte Prisregulering, som det ærede Medlem tænker sig ved Tilskud til Prisnedsættelser, men ogsaa den Maade, hvorpaa Forsyningen tilvejebringes. Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) har med Hensyn til een Vare, Fisk, nævnt, at det kunde siges at være i høj Grad en kommunal Opgave at føre Fisk fra de store Vesterhavsvande til de store Byer. Det er meget muligt; men det er altsaa en hel anden Opgave end den direkte at regulere Prisen paa Varen. Det ærede Medlem mente, at Varen i sig selv var billig; blot den blev transporteret paa rette Maade til Byerne, var den billig i sig selv.

Jeg har altsaa ment, at Nødvendigheden af, at Børnene blev ernæret, var en

Opgave, man kunde pege paa, og at denne Opgave kunde man nævne for alle Kommuner i Landet. Jeg kan ikke sige andet, end at det forundrer mig, at Venstre stiller sig, som det gør, med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det forekommer mig, at man graver sig ned i et Standpunkt til en Sag, vi tidligere har debatteret, men som slet ikke er den samme som den foreliggende. Dette er slet ikke en Sag om tvungen Skolebespisning. Det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen) gik ud fra den Forudsætning, men det er aldeles ikke et Forslag om tvungen Skolebespisning. Spørgsmaalet om tvungen Skolebespisning hviler paa den Opfattelse, at naar man sender Børn i Skole, maa man ogsaa sørge for, at de er saaledes ernærede, at de kan drage Nytte af Undervisningen og ikke sidder trætte, sløve og matte i Skolen uden at kunne modtage, hvad der bydes dem. Dette Forslag hviler paa et andet Grundlag, et Grundlag, der fremkaldes ved, at der for Øjeblikket er Dyretid i Landet, der kan bevirke det, som utvivlsomt vil være det for Samfundet farligste: Underernæring af den kommende Slægt. Det er en fuldkommen Misforstaaelse, naar man graver sig tilbage i en gammel Strid og ser den vokse op igen i dette Lovforslag. Lovforslaget paabyder aldeles ikke tvungen Bespisning hverken i Skolen eller noget andet Sted, men stiller kun Kommunalbestyrelserne den Opgave at drage Omsorg for, at Børn af uformuende Forældre, som er udsatte for at komme til at lide under utilstrækkelig Ernæring, faar Adgang til daglig vederlagsfrit at faa et Maaltid nærende Mad — paa hvilken Maade dette skal tilvejebringes, er der intet sagt om i Lovforslaget, det er udtrykkeligt overladt til Kommunalbestyrelserne. I Bemærkningerne til Lovforslaget, som det ærede Medlem vil have læst, understreges, at da der her ikke alene er Tale om skolesøgende Børn, men ogsaa om Børn i Hjemmet, maa det i videste Omfang overlades til Kommunalbestyrelsen at sørge for dette Formaal. Om man vil sørge for det ved at tilvejebringe Naturalier for Familierne eller paa en hvilken som helst anden Maade, staar det Kommunalbestyrelserne ganske frit for at bestemme. Paragraffen siger kun dette: I dette Aar er der en fælles Opgave for alle Kommuner i Landet, nemlig at drage Omsorg for, at den kommende Slægt ikke bliver underernæret. Hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Bække siger — og jeg er fuldt overbevist om det —, at ingen her i Tinget